

SCENA *și* ECRANUL

Se turnează un nou
film românesc:

Ripa dracului

Coperta I: Mimi Botta-Ana și Geo Barton-Nichita în piesa originală
„Omul cu Mirtoaga“ de G. Ciprian.

Coperta IV: Yves Montand

PL 0646

JA

CU APARATUL FOTOGRAFIC PRIN SALILE DE SPECTACOL

Am hotărît să facem, împreună cu Dvs., dragi cititori, un popas. Un popas scurt dar însemnat.

Dece?

Sîntem la început de an și deci la început de drum. Dar pentru noi — ca și pentru Dvs., drumul continuă de fapt. El a început cu cîteva luni în urmă, în primele zile ale acestei stagiuni, care s-a anunțat bogată în premiere și variată... tot în premiere.

Desigur, vă e ușor să vă amintiți. Ați pătruns de nenumărate ori împreună cu noi în sălile de spectacole — adesea cu mult înaintea spectatorilor care aveau să vadă piesa, opera sau opereta cea nouă. V-am luat de mîină și prin întinericul sălilor v-am ghidat spre acele locuri... le știți, nu-i așa... spre acele locuri numai de noi știute, de unde spectacolul poate fi văzut chiar înainte de a se fi ridicat cortina în seara premierei.

Cu răbdare v-am povestit ce vă interesa despre spectacolul cel nou. Ne-ați ascultat. Cu curiozitate. Cu interes. Cu dorința de a ști, de a fi bine informați. Uneori ne puneți întrebări și noi vă răspundeam grabnic, ca nu cumva să fiți nemulțumiți de ghidul Dvs., întru cele artistice.

Dar iată, majoritatea spectacolelor pe care vi le-am prezentat au văzut lumina scenei, au cules aplauze seri de-a rîndul. Acum, teatrele Capitalei vă pregătesc alte surprize, alte spectacole noi.

Totuși, înaintea acestora, parcă ați vrea să faceți un scurt popas lîngă cele care actualmente culeg aplauze seară de seară pe scenele Bucureștiului. Nu-i așa?

Noi v-am ghicit dorința și ne-am grăbit să vi-o împlinim.

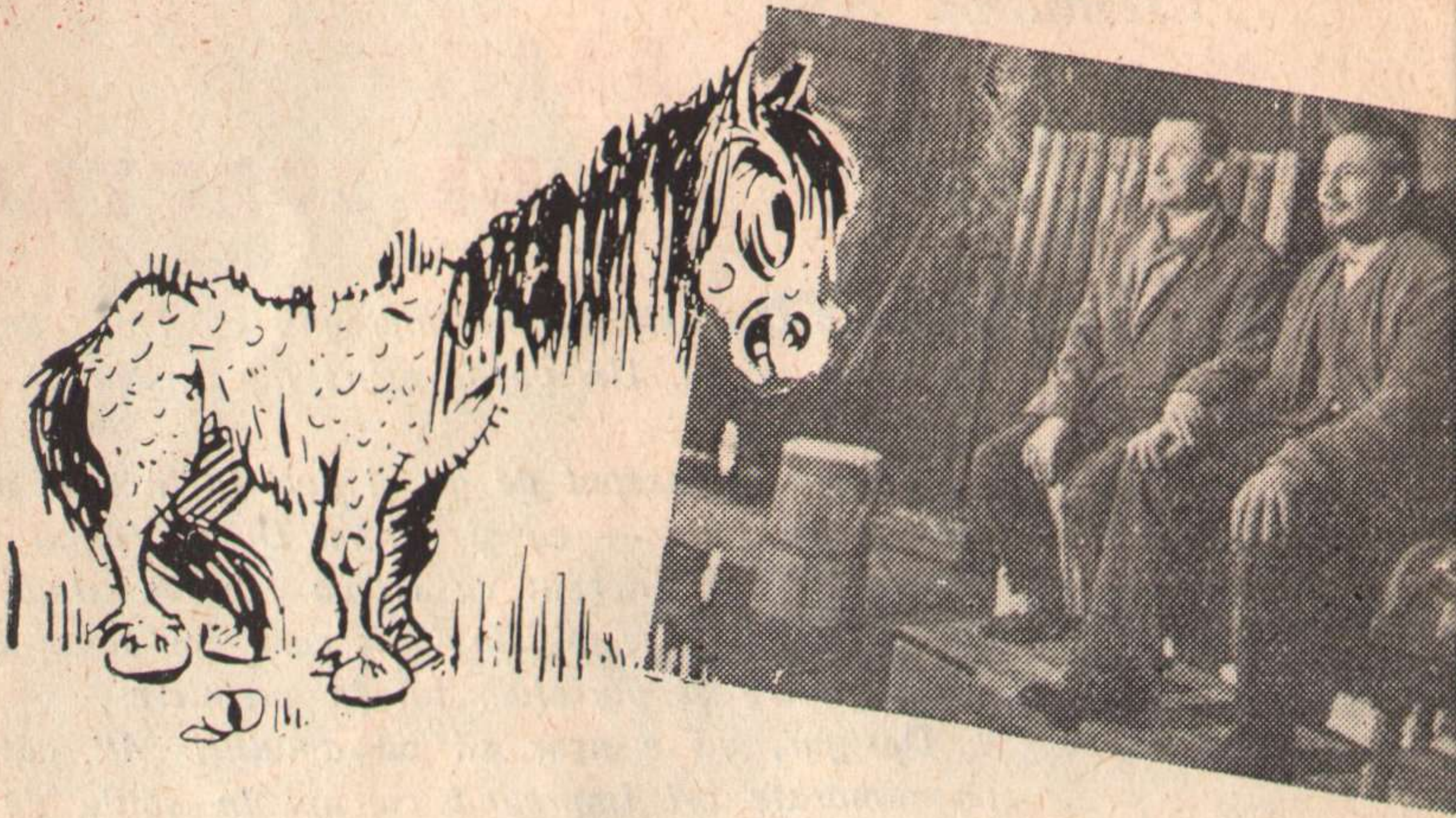
Așa că astăzi, vă va însoți prin sălile de spectacole ale Capitalei, un nou ghid: reporterul nostru fotografic.

Sst! Intoarceți pagina și... intrați în sală.

B.e. 199.834

Reporterul nostru a surprins în sala „Studio” — pe Chirică (Matei Alexandru) și pe Varlam (Gr. Vasiliu-Birlic) în timp ce-și admirau cu nesfârșită duiosie... „Mîrtoaga”. Sîntem siguri că ați ghicit despre ce este vorba: despre ultima premieră care a avut loc în această sală „Omul cu Mîrtoaga” de Gh. Ciprian.

De altfel această imagine nu este singura „recoltată” din acest spectacol. Pe prima copertă puteți vedea alte două personaje din „Omul cu mîrtoaga”: Ana (Maria Botta) și Nichita (Geo Barton).

Și aci, priviți-l pe profesorul Udrea (Costache Antoniu) dirijîndu-și simfonia... inedită. Entuziasmul său a cucerit-o după cum vedeți pe Mona (Marietta Deculescu) pe cînd Miroiu (Radu Beligan) este — ca de obicei — cufundat în visare...

Dacă ați văzut „Steaua fără nume” de Miha-il Sebastian, această imagine vă va reaminti întreaga atmosferă a acestei piese plină de poezie, care se reprezintă pe scena sălii „Comedia”.

Într-o altă seară, tot de la „Comedia“, reporterul nostru ne-a adus această imagine din drama istorică „Apus de Soare“ de Barbu Delavrancea. Ion Calboreanu interpretează rolul lui Ștefan cel Mare, iar Elvira Godeanu pe cel al Doamnei Maria.

Cunoscuta piesă a lui Delavrancea atrage mii de spectatori. Astăzi ca și în urmă cu zeci de ani, reușita evocare a unui moment dramatic din istoria eroică a Țării Moldovei emoționează și trezește un viu interes.

Energica stăpînă a Dangaardului, Doamna Bohn (Aura Buzescu) încearcă în zadar prin rugăminți și amenințări, să obțină ajutorul vătafului argaților pentru ca munca la fermă să continue și să-și salveze proprietatea. Muncitorii nu mai vor să muncească pentru a scăpa de la pieire pe stăpîni... Și astfel ferma Dangaard va intra în posesia muncitorilor, care o vor lucra în comun.

„Un obraz avem... Finesse“ „Ați recunoscut — fără doar și poate, pe Romeo Lăzărescu, reporter special, (Marcel Anghelescu) simpaticul personaj din comedia originală: „Zlariștii“ de Al. Mirodan. Și fără îndoială că gestul său vă amintește și „implacabila“ sa replică, pe care am citat-o.

Si însfârșit, reporterul nostru ne-a adus o frumoasă imagine din piesa originală „Romanticii” de Petru Dumitriu și Sonia Filip — în care Marina (Doina Tușescu) zîmbește (încă) imaginii „romantice” a fericirii pe care i-o oferă Daniel (Mircea Anghelescu).

Apoi un scurt popas la...

TEATRUL TINERETULUI

„Mult zgomot pentru nimic”? Nu! Căci, „zgomotul” pe care îl fac interpreții acestei spumoase și pline de tâlc comedii shakespeariene, este departe de a fi „pentru nimic”.

Și acest lucru este dovedit din plin de aplauzele cu care acest spectacol este întâmpinat de public. Același lucru pare a-l explica Don Pedro (N. Motoc), muzicantului Benedict (Florin Vasiliu): Merită să faci... zgomot, atunci cînd rezultatul este... fericirea.

Îată-l și pe Fedea Protasov (I. Critico), eroul dramei lui Lew Tolstol, „Cadavrul viu”, împreună cu țiganka Mașa (Olga Tudorache) în tovărășia căreia el încearcă să uite, să nege o lume nedreaptă și putredă împotriva căreia nu se simte în stare să lupte.

și încă un popas la

TEATRUL ARMATEI

„Din mers“ reporterul nostru n-a putut să surprindă decît 3 scene dramatice din „Mama și copiii ei“ de A. Afinoghenov, ultima premieră din sala „Magheru“. Iată-l în clișeu de sus pe Fedea (George Cîmpeanu), frămîntat de nenumăratele sale necazuri și în clișeu din dreapta pe Ecaterina Ivanovna Lagutina (Maria Sandu) și Piotr, fiul ei (Florin Stroe) pe care l-a ajutat să-și apere cinstea și demnitatea.

Cu sufletul sfișiat de durere, mama (Maria Sandu) a alergat la căpătilul fiului ei rănît de moarte, Iliia. Ea va reuși să-l redea vieții.

Lagutina se va întoarce acasă mulțumită că și-a văzut toți copiii pe care l-a călăuzit pe căile drepte ale vieții, însuflindu-le curaj, încredere în forțele proprii și speranță.

De la **STUDIOUL ACTORULUI DE FILM „C. NOTTARA“**

am ținut să vă aducem două imagini din cele mai noi spectacole montate de acest teatru.

N-ați uitat figura Ellsabethei Proctor (Ana Barcan) una din eroinele piesei „Vrăjitoarele din Salem“ de Arthur Miller, în fața tribunalului care o condamnă pentru vrăjitorie.

După cum desigur, n-ați uitat atitudinea ei mândră, demnă, cinstită, curajoasă, în fața celor care-și acoperă cu mitul „justiției divine“ ipocrizia, răutatea, pozițiile de clasă și ura pentru libertate, cinste și progres.

Pe tânărul florentin, Calimacco Guadagni (Iurie Darie) l-ați cunoscut de curind în piesa lui Niccolo Machiavelli „Mătrăguna“ — și fotografia aceasta îl reprezintă vorbind cu patos și înflăcărare despre femeia pe care o iubește: Dona Lucrezia, frumoasa soție a doctorului Nicio Caleuci! „Dar, vai, — spun gesturile tânărului Calimacco — este peste puțină să o cucerești! Pe cât este de frumoasă, pe atât este de virtuoasă!“

Este într-adevăr peste puțină? De loc! Mai ales când ești ajutat din toate părțile: prieteni, familia frumoasei, ba chiar și biserica...

Chiar și biserica...

Iar la **TEATRUL MUNCITORESC C.F.R.**

Recunoașteți acest suris plin de ipocrizie și în același timp plin de satisfacție? Volpone — (Constantin Lunganu) eroul lui Ben Johnson se bucură din toată inima că ia-u izbutit vicleniile din plin, și desigur, pune la cale altele... →

Dușmani? Nu. Doar o discuție „amicală” între cei doi veri, Alexei (C. Gheorghiu) și Andrei (C. Vulpe) din comedia „Intr-un ceas bun” de V. Rozov. O discuție amicală pe tema: „Ce fel de om vei fi? Ce vei face în viață”. ←

Aceasta este întrebarea care-l frământă pe tinerii eroi, aflați în pragul vieții. Fiecare dintre ei răspunde în felul său. Dar pînă la urmă — toți se vor întîlni pe un drum comun: cel al muncii și cinstei.

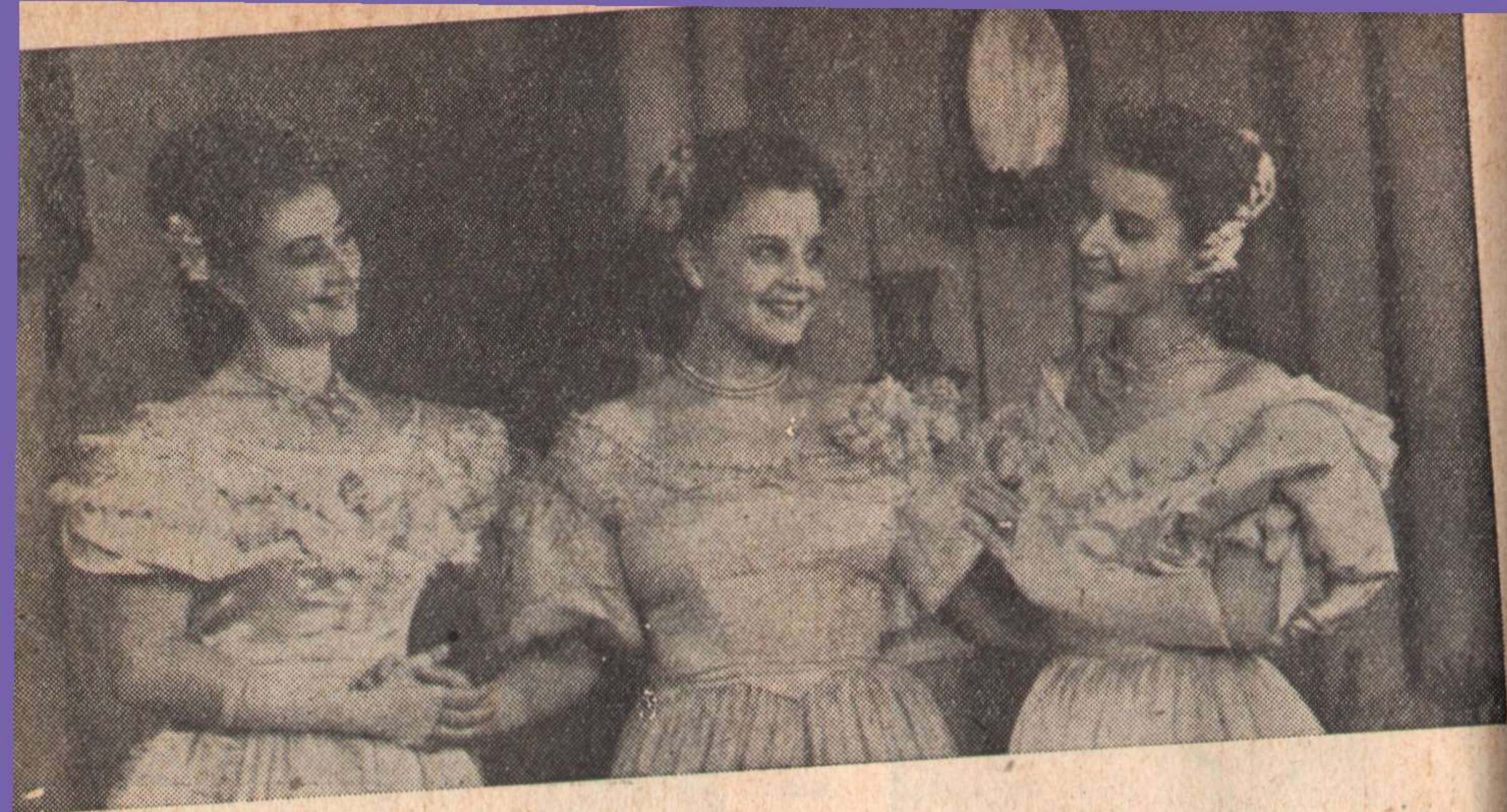
D-na Victorița Arnăreanu (Lulu Nicolau) din piesa „Plicul” de L. Rebreanu se pricepe de minune să aranjeze treburile „Consiliului comunal”. E și firesc deci să primească „mulțumirile” celor interesați: afaceriștii din oraș... →

Să nu credeți, însă, că avantajele pe care și le rezervă abila soție a primarului se rezumă la „mulțumiri”...

Ea a avut grije în prealabil — să-și asigure... „Plicul”.

Reporterul nostru fotografic s-a ocupat și de teatrele muzicale și a început cu **TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ**

O casă și... trei fete. Aceasta este una dintre fotografiile care se prezintă singură. Dar tocmai al patrulea personaj al „Casei cu trei fete“, care lipsește din această imagine, este cel mai interesant: Franz Schubert.

Vi se pare poate curios că numele personajului principal să fie identic cu cel al compozitorului? De aceasta nu este însă vinovat Schubert, care de fapt nu a scris nici o dată o operetă cu un astfel de nume. Intocmai avea să i se întâmple mai târziu și lui Iohan Strauss, cu „Singe vienez“, contemporanii lui Schubert au înjghebat, după moartea sa, o operetă bazată pe diferite melodii de mare popularitate, în care se desfășoară un mic crîmpel — romanțat firește, — din viața compozitorului.

Așa dar, muzica despre muzică. Amănuntele vi le poate da direct spectacolul de la Teatrul de Operetă

O tinărară travestită în țărancă, se îndrăgostește de un vecin din partea locului. Și... viceversa, firește.

Numai că tinărarul nu cunoaște adevărata identitate a Aculinei și când o află, are impresia că a fost înșelat. Dar, firește, totul se termină cu bine. Subiectul operetelor „Aculina“ nu e suficient de original? Se prea poate, pentru că mai bine de un secol înaintea lui Covner, același întimplare a fost povestită de Pușkin.

S telele nu se pot culege cu mîna, nici măcar dacă ții cont de specificul genului de operetă. Dar, din fericire aci nu e vorba de stele adevărate, ci de simple becuri, care însă, în anumite împrejurări pot fi mai poetice decît cel mai instelat dintre ceruri.

Dar cine sînt oare acești temerari „Culegători de stele”? E un secret pe care Florin Comișel nu-l împărtășește decît... spectatorilor de operetă.

Și dacă ei nu se vor alege cu nici o stea, sîntem siguri că vor aduce cu ei cel puțin cîteva melodii sincere și plăcute. Și doar acesta e lucrul principal; pentru alte noutăți le stă la dispoziție... observatorul astronomic.

Domnul Eisenstein va trebui să plece la închisoare... cîtă tristeță în inima bietei sale soții Rosalida!... Cîtă emoție în ochii jupînesei Adele!... Dar nu cumva aveți impresia că figurile lor nu exprimă chiar tristeță adevărată? Să fie o slăbiciune a

interpretării? Sau nu cumva Rosalida și Adele își au în privința aceasta micile lor consolări? Dealtfel, ca să fim sinceri, nici Eisenstein nu o va duce prea rău, cel puțin în această primă seară.

Cum se explică toate acestea „contradicții” ne este foarte greu să vă demonstrăm acum. De altfel nici n-ar fi indicat, căci v-ar micșora plăcerea de a vedea o minunată operetă pe care ne-a dăruit-o acum un secol Johan Strauss: „Liliacul”.

Un lucru putem să vă spunem încă de pe acum: totul se va termina cu bine (altminteri nici n-ar fi operetă). Adele își va vedea realizat visul de a fi artistă, Rosalida va servi soțului o mică lecție de morală conjugală, iar Eisenstein... va face totuși închisoare. E și acesta în felul lui, un „happy end!”...

Ajuns la **TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R.P.R.**

aparatul nostru fotografic a înregistrat câteva imagini din operele care constituie repertoriul permanent al acestei stagiuni.

„Bărbierul din Sevilla“ de Rossini, este una din operele cele mai iubite de public — Veselul Figaro (Al. Teodorian) și suava Rosine (Yolanda Mărculescu) vă invită să nu-i dați uitării

Printre spectacolele care se mențin de multă vreme pe scena Teatrului de Operă și Balet se numără și „Dama de Pică“ de Ceaikovski — Din această operă, iată-o pe contesa (Maria Moreanu) împreună cu Liza (Ioana Nicola) și Prilepa (Cornelia Gavrilescu).

← Iată-l pe Mihail Arnăutu, unul din interpreții contelui Scarpia din opera „Tosca“ de Puccini.

← A același îndemn vi-
fac Mimi (Cornelia
Gavrilescu) și Mu-
sette (Renée Cornea),
eroinele operei „Bo-
ema“ de Puccini.

Pentru cei care a-
preciază în mod egal
frumusețile muzicii și
cele ale dansului, „La-
kmé“, de Leo Delibes
este spectacolul visat.

← După ce au cu-
les aplauze binemerit-
tate în Uniunea So-
vietică, Zenaida Paliș
(în rolul Amneris) și
Garbis Zobjian (inter-
pretând rolul lui Ra-
dames) pot fi din nou
văzuți în „Aida“ de
Verdi, pe scena Tea-
trului de Operă și Ba-
let.

Un alt secret pe care l-am aflat la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. este că se pregătește UN NOU BALET ROMINESC, de Alfred Mendelsohn, al cărui libret — realizat de Tilde Urseanu — se bazează pe poemul eminescian „CALIN“.

Puține sînt subiectele din literatura noastră care să poată constitui surse de inspirație — muzicală și coreografică — atît de generoase ca poeziile eminesciene.

Atmosfera lor adesea feerică, valul cald de lirism împovărat de tristețe și de visare, semnificațiile filozofice... cîte prilejuri se oferă compozitorului și dansatorului?...

Călin are din plin aceste calități... Voioșia feciorilor de crai, în mijlocul cărora strălucește minunata Ileană, scenele ireale ale întîlnirii ei cu „zburătorul cu negre plete“ care a pătruns în iatac, strălucitoarea serbare de la curtea lui Noapte Voevod, dramatica scenă a alungării Ileanii, regăsirea după ani îndelungați a celor doi îndrăgostiți...

Dar baletul, aflat în faza de pregătire la Teatrul de Operă și Balet, nu urmărește numai redarea faptelor... Mișcărilor coreografice le corespund infinite nuanțe ale simțimintelor omenești atît de emoționant redade de versuri...

„A frumuseții daruri goale ce simțirile le adapă.

Incăperile gîndirii mai nu pot să le încapă...“.

Cine dintre noi, citind aceste versuri, nu și le-a închipuit cîntate pe melodii tot atît de pure și sincere, nu a întrevăzut în imaginație măcar, crîmpeie din vastele tablouri legendare, zămislite de fantezia poporului?

Și iată că acum toate acestea urmează să prindă viață pe scenă! Chipurile se conturează, mișcările se leagă armonios și melodiile devin aievea...

O muzică bogată în scilipiri de orchestră, scaldă acest poem eminescian într-o atmosferă de basm feeric și totodată pătimaș.

Pînă atunci însă, soliștii, corpul de balet, orchestra — într-un cuvînt întregul colectiv al Teatrului de Operă și Balet au în fața lor o muncă grea și migăloasă. Și — vă putem spune cu condiția să ne promiteți că veți fi discreți —

că repetițiile urmează să dureze cam pînă prin luna aprilie. Atunci, odată cu primele flori, Ileana-Irinel Liciu își va începe evoluțiile grațioase (asemenea celor din fotografia de mai jos) în lumina reflectoarelor... și sub privirile aprinse ale lui Călin-Stere Popescu.

Irinel Liciu

TOT LA TEATRUL DE OPERA ȘI BALET AL R.P.R., aparatul nostru a mai înregistrat pentru cititorii noștri și unele pregătiri, pe care ne grăbim să le dezvăluim. Așa de pildă, iată o nouă Violetă care va intra în rol: Elena Cincu Filimon. Poate vă veți întreba „Despre ce Violetă este vorba?” Bineînțeles că despre eroina „Traviatei” lui Verdi.

A trecut aproape un secol de la premiera acestei opere, interval în care mii de Violete au creat acest nemuritor rol, conceput de Alex. Dumas-fiul și de Verdi.

Dar, fără îndoială, că oricât de mare ar fi numărul acestora și oricât de puternică și stabilă concepția interpretării, fiecare nouă Violetă care pășește pe scenă, (pe sutele de scene ale lumii care adăpostesc „Traviata”) are emoțiile unei noi creații. Și este și firesc să fie așa, pentru că interpretarea însemnează întotdeauna creație.

Elena Cincu Filimon este tânără atât ca vîrstă cît și ca număr de roluri interpretate. Pînă acum numără Gilda (Rigoletto), Marcela (Fidelio) și Antonida (Ivan Susanin). Dar succesele nu lipsesc și cîteva din ele sînt chiar răsunătoare: în 1953 este laureată succesiv în concursul național și internațional de la București, în 1954, ia premiul al doilea la concursul de la Praga, cu prilejul căruia revista cehă Hudebny Rozhlidij scrie: „A avut un succes mare și tumultuos în fața publicului și dacă i s-ar acorda premiul întâi, ar fi pe deplin meritat”.

De la aceste succese au trecut cîteva ani, în care Elena Cincu Filimon și-a continuat drumul și... visele artistice. „Am iubit rolul Violetei încă din conservator și îl iubesc cu aceiași pasiune și acum”, mărturisește proaspăta titulară a „Traviatei”. „Desigur că pentru o începătoare răsunderea care îmi

revine în realizarea Violetei este foarte mare. În afară de problemele vocale care impun treceri de la coloratură la accente dramatice, Traviata ca personajiu cere o gradație de sentimente și momente de mare intensitate dramatică neîntîlnită de mine în rolurile anterioare”.

Și pentru că, firește, reporterul a întrebato în ce constă viziunea proprie artistică în redarea personajului Violetei, Elena Cincu Filimon ne-a împărtășit cîteva dorinți: „Ași vrea ca prin interpretarea mea, să realizez o Violetă care să nu trezească numai compătimire pentru suferințele ei, ci tocmai acuzația pe care o aducea Violeta acestei societăți în care a trăit și care, în morala ei ipocrită, a făcut totul pentru a o dezechilbra sufletește”.

O Violetă arzătoare — firește în limitele concepției lui Verdi — iată o sarcină grea dar deosebit de interesantă. Noua punere în scenă a Traviatei din stagiunea viitoare, va aborda probabil mai complet această problemă, dar pînă atunci... intențiile Elenei Cincu Filimon nu sînt mai puțin interesante. Cît privește felul cum va reuși, ne-o spune însăși tînăra interpretă: „aceasta nu o va putea aprecia decît... publicul”...

Poate, văzînd că peregrinările noastre prin teatrele Capitalei se apropie de sfîrșit, vă veți întrebă: „Dar **TEATRUL MUNICIPAL**”?

Ei, aflați că nu întîmplător l-am lăsat la urmă. Teatrul Municipal vă rezervă, dragi cititori, o dublă surpriză: o nouă sală, Studioul Teatrului Municipal „Filimon Sîrbu” și o nouă premieră, „Take, Ianke și Cadîr” de Victor Ion Popa.

Deci înainte de a încheia numărul, am pătruns cu aparatul nostru fotografic în noua sală „Filimon Sîrbu”, spre a vă putea oferi cîteva imagini din acest spectacol, și în același timp, cîteva cuvinte în legătură cu această piesă, pătrunsă de dragoste față de oameni. Prin apariția ei în 1933 — cînd masele luptau împotriva fascizării țării, — ea a constituit un sincer și curajos protest împotriva realităților Romîniei burgheze — motiv pentru care reprezentarea ei a și fost interzisă.

Astăzi, ea îmbogățește repertoriul teatrelor noastre aducînd mărturia unui scriitor democrat, care — prin întreaga sa operă — oferă pilda unei nețărmurite dragoste față de oameni.

Povestea care constituie baza acestei piese e dintre cele mai simple. Doi tineri, un băiat și o fată, care se cunosc din totdeauna, se îndrăgostesc unul de altul la vîrsta primei iubiri și vor să se căsătorească. Ce poate fi mai firesc, și de unde pot apărea probleme, care să necesite trei acte spre a fi rezolvate? Ei, iată, există o problemă; Take, tatăl lui Ionel e romîn, în timp ce Ianke, părintele Anei, evreu. Nici această împrejurare nu prezintă, la prima vedere, vre-o gravitate, deși faptele

Ștefan Ciobotărașu (Take)
și Jules Cazaban (Ianke)

se petrec în România burgheză, în care concepțiile șovine erau la mare preț — fiindcă Take și Ianke sînt vechi și buni prieteni. În micul tîrg de provincie. Take, Ianke și cel de-al treilea prieten al lor, turcul Cadîr, sînt pildă de bună conviețuire, vie înfirmare a tot ceea ce fundamenta politica profund diversionistă a oficialității guvernante. Vecini de casă și de negoț, Take, Ianke și Cadîr trăiesc într-o perfectă comunitate, pe care nici măcar legile implacabile ale concurenței n-o pot turbura.

La fel de patriarhală ca cea a tîrgului în care trăiesc, existența celor trei se deapănă după legile nescrise dar puternic înrădăcinate ale tabietului provincial: ziua în prăvălie, la prînz masa în cerdacul casei (cele trei case aidoma construite, răspund în aceeași curte interioară), iar seara lungi discuții, care de multe ori alunecă pe panta filozofării. Nimic nu le poate tulbura viața și liniștea sufletească.

Lovitura va veni pe neașteptate: Ana și Ionel se iubesc, Ana și Ionel vor să se căsătorească.

Faptul acesta, atît de firesc, răscolește adînc viața celor trei prieteni...

Dar v-am povestit de ajuns... Felul cum rezolvă cei trei prieteni grelele probleme în fața cărora sînt puși prin dragostea Anei și a lui Ionel, o veți afla ducîndu-vă să vedeți piesa lui Victor Ion Popa. Tot ce mai putem adăuga este că desigur — sfîrșitul este cel pe care-l bănușiți: o afirmare a dreptului la fericire.

Ștefan Ciobotărașu (Take), Jules, Cazaban (Ianke), Ion Manta (Cadîr), Graziella Albini (Ana) și I. Cotescu (Ionel) într-o scenă din actul III

TEATRILE

Si de data aceasta — așa cum se întâmplă la fiecare număr nou al revistei — am poposit în teatrele Capitalei dornici să vă împărtășim „noutăți”. Desigur, „noutăți” despre spectacolele pe care le veți vedea în curînd, despre activitatea colectivelor artistice, despre munca unuia sau altuia dintre fruntașii scenelor noastre pentru pregătirea unui nou rol.

Dar de data aceasta, în teatrele bucureștene ne-a întâmpinat un nou gen de activitate: actori repetînd cu entuziasm programe artistice, deosebite de spectacolele cu care sîntem obișnuiți, regizori dînd indicații, cercetînd și îmbunătățind conținutul acestor programe.

**Marcel
Anghelescu**

Desigur, întîi am fost uimiți. Apoi am înțeles: colectivele teatrelor se pregătesc să participe alături de întregul nostru popor — la campania electorală în vederea alegerilor din 3 februarie 1957. Foarte curînd — ba chiar cînd Dvs., veți răsfoi acest număr desigur, spectacolele vor fi început de mult — echipe ale teatrelor vor vizita uzinele și fabricile Capitalei, instituțiile și întreprinderile, pentru a da acolo spectacole închinare alegerilor.

În foaierele sălii „Comedia” am asistat la pregătirea unui astfel de spectacol „de agitație”, cum spun, zîbind cu mîndrie, actorii. Deoarece era greu să ne descurcăm în forșota foaiierelor — în fiecare se repetă altceva — am rugat pe unul din regizorii care supraveghează și îndrumă echipele „de agitație” să ne informeze asupra spectacolelor.

Astfel am aflat că în aceste spectacole Marcel Anghelescu și N. Enache, vor povesti

IN ALEGERI

Tina Ionescu

spectatorilor despre „Rolul bîtei în politică” (Traian Demetrescu). Împărtășind din amintirile marelui nostru poet Tudor Arghezi, Radu Beligan, Mihai Berechet, N. Brancomir, Șerban Iamandi, ne vor oferi o imagine a „Parlamentul”-ui.

Versuri semnate de M. Beniuc, Eugen Jebeleanu, Ion Brad, Aurel Gurghianu, Bacnanski, vor fi declamate de Alford Demetriu, N. Enache, Gaby Dănciulescu, Iulian Necșulescu, Raluca Zamfirescu, Anca Șahighian, Tina Ionescu și numeroși alți actori ai primei noastre scene.

În timp ce consultam programul, atenția ne-a fost atrasă de niște sunete ciudate care veneau dintr-unul din colțurile foaierei, semănînd cu niște... trebuie s-o spunem... răgete feroase. Alarmăți ne-am îndreptat într-acolo. Dar înainte de a vedea ce se întîmplă, am dat cu ochii de zîmbetul amuzat al regizorului N. Kirilov: „Nu vă speriați. Nu se întîmplă nimic. Comisarul îi instruește pe alegători în privința candidaturii lui... Tudorache!” și încă odată ne-am dumirit. Pe același program figurează piesa „Sus Tudorache, jos Tudorache” de Mircea Ștefănescu, care satirizează cu multă vervă alegerile din trecut

Radu Beligan

Asemenea aspecte v-am putea înfățișa din majoritatea teatrelor Capitalei. Sîntem convinși însă că le veți vedea Dvs. înșivă în curînd, în sala de festivități a instituției sau întreprinderii în care lucrați.

Vi se vor oferi astfel dragi spectatori aspecte ale pantominei ridicule și în același timp dureroase a alegerilor parlamentare din trecut și imagini artistice ale vieții noi, pline de bucurii în care se desfășoară astăzi alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

UN OASPETE

asteptat cu nerăbdare

Dacă v-am spune că Yves Montand este unul dintre cei mai vestiți reprezentanți ai „Șansonei” contemporane franceze, nu am avea șanse de a fi prea originali: „Marile bulevarde”, „Zorile”, „Sărmanul muzicant”, „Cîntecul șoferului” au dovedit acest lucru cu mult înaintea noastră.

De altfel, vocea lui Yves a devenit prieten al iubitorilor noștri de muzică într-o vreme în care puțini îi cunoșteam chipul sau datele biografice; era vocea unei Franțe luminoase, dragi, care transforma, după expresia unui pianist francez, „cîntecul popular în simfonie”.

Ce mai știm despre Yves? Că în afară de un strălucit cîntăreț este și un foarte bun actor de cinema, ceea ce nu odată a stîrnit regretele iubitorilor de muzică, că este un „flăcău modest și simpatic” (expresia nu ne aparține) care a început prin mici spectacole în cadrul uzinei unde era muncitor metalurgist. Că altă dată lucrase și într-o fabrică de paste făinoase, și ca docher într-un port și... cine mai știe unde... (în privința aceasta, unii ziariști francezi suferă de un exces de imaginație). Că însfîrșit, este primul cîntăreț de muzică ușoară care a reușit ca timp de 6 luni să-și ofere seară de seară recitalul, în fața sălilor arhipline.

Sînt desigur numai cîteva dintre datele care s-au răspîndit în legătură cu Yves Montand. S-ar mai putea spune multe (de altfel el însuși le-a povestit în cartea „Du soleil plein la tête”). Dar la ce bun? Ca să-l înțelegi pe Yves, trebuie în primul rînd să-l auzi și să-l vezi, lăsîndu-te amuzat în-

tocmai ca vestita „Domnișoară din balansoar”, radiind de bucurie cînd vestește: „C'est si bon”, sau întunecîndu-se dintr-odată cînd trebuie să povestească despre lun-

gul șir de jertfe care presară „Calea măslinilor”.

Și-l vom vedea, îl vom auzi aievea, fără fotografii și discuri, seară de seară, în sala sporturilor! Ce poate fi mai interesant pentru iubitorii muzicii ușoare? (Deși, la drept vorbind, ne îndoim că în asemenea împrejurări mai există inamici ai acestui gen muzical!).

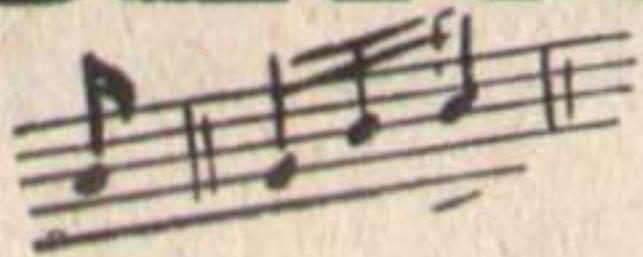
● Concertul din 2 - 3 februarie dat de Filarmonica „George Enescu”, va avea la pupitru pe dirijorul Nicolae Boboc. Programul cuprinde „Preludii simfonice” de Ion Dumitrescu și „Simfonia în re” de Cesar Frank. Silvia Șerbescu, solistă a acestui concert, va interpreta concertul pentru pian și orchestră în mi be-nol de Franz Liszt.

● Geniala creație a lui Verdi, „Requiemul”, puțin cunoscută în țara noastră, va putea fi ascultată cu prilejul concertelor din 9 - 10 și 11 februarie al orchestrei și corului filarmonicii „George Enescu”. Va dirija Egizzio Massini.

● Mihail Brediceanu dirijează Concertul filarmonicii „George Enescu” din 16—17 februarie, care are în program lucrarea „Fântîni din Roma” a compozitorului italian Respighi și simfonia a 5-a de Alfred Mendelsohn.

Cu acelaș prilej pianistul George Halmoș din Cluj va executa concertul pentru pian nr. 3 de Belà Bartok.

Viata MUZICALA

● Violonista Andela Costea și pianista Nadia Cristian, vor interpreta cu prilejul concertului de sonate din februarie, un program de lucrări de Brahms, Jora, Hindemith.

● Un recital vocal și de orgă, va fi oferit la 6 februarie de către soprana Emilia Petrescu Cironeanu și organistul Hel-muth Plattner.

■ Violonistul Ștefan Gheorghiu și pianistul Dagobert Bucholtz, vor interpreta la 8 februarie 1957 un „Concert de sonate Mozart.”

Ion Dumitrescu

● Programul concertului de trio, interpretat de Vasile Jianu, Liana Pasquali, Andela Costea și Vladimir Orlov, care va avea loc la 15 februarie, va cuprinde Trio pentru harpă, flaut și violă de Rameau, Trio pentru aceeași formație de Corelli și serenada pentru flaut, violă și violoncel de Beethoven.

Alfred Mendelsohn

Moara cu noroc

O casă pustie așezală undeva în afara satului, în largul drumului, acolo unde începe pădurea cu tainele și singuratatea ei. O casă pe lângă care oamenii trec cu fereală, închinând limba în gură ca să depărteze stafiile și soarta cea rea: așa arată hanul care mai târziu se va numi „Moara cu noroc“.

Aici vin, dornici să găsească o fărîmă de fericire, cizmarul Ghiță, frumoasa lui soție Ana și familia sa. Sub mîna de gospodar a lui Ghiță, hanul blestemat își schimbă și înfățișarea și renumele.

Dar într-o zi poposesc la han oamenii Sămădăului, cunoscuți în împrejurimi de vreme îndelungată pentru tâlhăriile și fără de legile lor, iar după ei apare însuși Lică Sămădăul. Stă în fața hangului

drept, iscoditor, și cu cîteva vorbe îi risipește acestuia teama că va fi jefuit de pușinul pe care l-a agonist: „La han vine multă lume îi spune el. Eu voiesc să știu totdeauna cine umblă pe drum, cine trece pe aici, ce face, și nimeni în afară de mine să nu mai știe. M-ai înțeles?“

Și târgul se face între cei doi. Întîi, Ghiță cade la învoială cu gîndul să ajute jandarmilor să-l prindă pe acest tâlhar temut. Mai apoi, însă banii Sămădăului încep să-l ispitească și încetul cu încetul cîrdășia cu tâlharii devine mai strînsă, mai puternică.

Curînd însă Ghiță își dă seama de grozăvia fantei pe care o săvîrșește de dragul banilor. Chinuit de remușcări, de regrete, Ghi-

Ana (Ioana Bulcă) și Lică Sămădăul (Geo Barton)

Ana (Ioana Bulcă) și Ghiță (Constantin Codrescu)

ță vrea să-l dea pe Sămădău pe mîna jandarmilor. Și pentru că acesta a pus ochii pe Ana, Ghiță nu șovăie să-și arunce nevasta în brațele Sămădăului, pentru ca astfel să-l poată prinde pe acesta. Dar încercarea e prea grea în primul rînd pentru Ghiță. Inebunit de durere el o ucide pe Ana și cade el însuși sub glonțul tîlharului.

„Moara cu noroc” — această cunoscută nuvelă a lui Ion Slavici a ispitit în repetate rînduri pe cinești (chiar și pe cei de peste hotarele țării) prin puternicul dramatism, romantismul cuceritor al acțiunii, prin omenescul profund al personajelor. Realizarea ei cinematografică de către studioul „București” reprezintă nu numai traducerea în fapt a unor vechi proiecte, dar o certă biruință a cinematografului românesc.

Scenariul, semnat de Al. Struțeanu și Titus Popovici a știut să prezinte în imagini cinematogra-

fice ceea ce constituia esența dramei celor doi eroi ai nuvelei, hangiuul Ghiță și soția acestuia Ana: drama a doi oameni care și-au dorit cu putere fericirea, dar care în împrejurările acțiunii erau sortiți să nu poată ajunge la ea. Și, odată cu aceasta, ei au izbutit să prezinte ca într-un vast fundal, imaginea unui climat social care, în plină descompunere morală exalta setea de înavuțire a oamenilor, glorificînd banul și bogăția.

Regizorul filmului V. Iliu ca și regizorul secund, Liviu Ciulei, au transpus dramaticele întîmplări ale nuvelei în imagini de o mare sobrietate, concentrînd atenția obiectivului asupra elementelor esențiale ale acțiunii și jocului.

Distribuția filmului înmănușiază un grup de valoroși actori ai scenelor noastre printre care: Geo Barton, Constantin Codrescu, Ioana Bulcă, Colea Răutu, Ion Atanasiu-Atlas, Benedict Dabija, I. Ghițulescu, Marieta Rareș etc.

Cu ani în urmă, în timpul războiului civil...

O mână de ostași sovietici — douăzeci și trei la număr — străbat pustiul îndreptându-se spre Nord pentru a se întâlni cu trupele din care fac parte. Drumul e greu, furtuna iscată din senin le aruncă în față valurile de nisip înecăcios. Îi chinuie foamea, setea, oboseala. Dar merg mai departe, încordându-și ultimele puteri; toți știu că în aceste clipe de grea cumpănă pentru patrie, viața fiecărui ostaș este prețioasă.

Între ei se află o fată, Mariutca. Una din acele fete simple, curajoase, care la chemarea bolșevicilor, a îmbrăcat haina de soldat și a pornit să lupte împotriva

gărzilor albe. E cea mai bună ochitoare a detașamentului. Glonțul ei bine țintit, a doborât în lupte 40 de dușmani.

Și chiar acum Mariutca duce pistolul la ochi și... al 41-lea dușman este doborât. E un locotenent din armatele albe, trimis cu o misiune specială de către amirala Kolceac.

Deși rănit locotenentul alb nu moare. Este dat în grija Mariutcâi, care înțelege că prizonierul acesta este deosebit de prețios și va trebui să ajungă cu orice preț la Statul Major al armatei Sovietice.

Și drumul prin pustiul bîntuit de furtună continuă, mai greu, mai chinuitor. Mariutca își ocrotește prizonierul. Este atât de tânăr, atât de frumos! Știe atâtea lucruri minunate din cărțile pe care le-a citit. Pe nesimțite, dragostea vine și poposește alături de cei doi...

Dar într-o zi va cădea și al 41-lea.

Iar sfârșitul poveștii îl veți afla singuri, urmărind pe ecran imaginile acestei noi și remarcabile realizări a cinematografului sovietic.

O să vă vină greu să credeți privind pentru întâia oară chipul lui Tung-Tsun-jui, că băiețandrul acesta — aproape un copil — merită porecla de „pui de tigru”.

Și totuși „puiul de tigru” își cinstește cu prisosință numele. Veți descoperi aceasta odată cu imaginile filmului, și veți înțelege că în pieptul lui Tung-Tsun-jui bate o adevărată inimă de viteaz. Îl veți vedea aruncându-se în lupta împotriva dușmanului cu uimitor curaj, rezistând pînă la ultima clipă în primele linii ale baricadei, strecurându-se cu arma în mînă printre rețelele de sîrmă ghimpată pînă în inima pozițiilor inamice, așteptînd cu dinamită în brațe clipa cînd aceasta va exploda, pentru ca să arunce în aer fortificațiile dușmanilor.

Și chipul „puiului de tigru” vă va stărui multă vreme în minte ca un simbol al patriotismului și vitejiei marelui popor chinez.

Regia filmului este semnată de Kuo-Uei, iar rolul lui Tung-Tsun-jui este interpretat de tînărul actor Cian-Dian.

Garnizoana nemuritoare

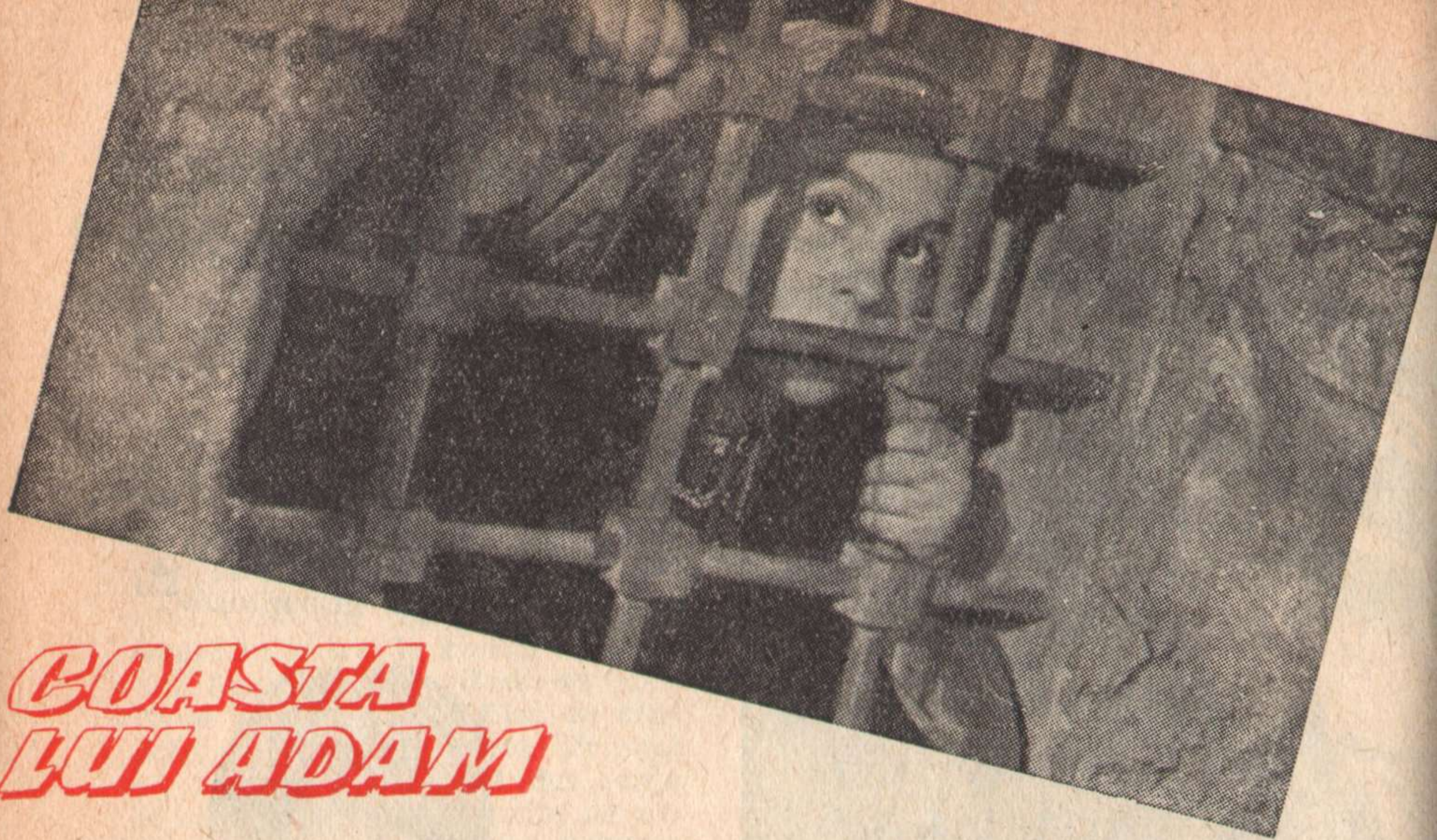
„Continuăm lupta. Trăiască în veci Patria Sovietică! 28 Iulie 1941”.

Cuvintele acestea scrijelite cu o baionetă pe peretele de piatră al unei ascunzători subterane pot rezuma în întregime povestea pe care ne-o prezintă noul film sovietic „Garnizoana nemuritoare”.

Este povestea unui pumn de ostași sovietici din garnizoana Bust, care rezistă atacului trupelor hitleriste — mult superioare ca număr — timp de mai bine de o lună. Nici o clipă acești adevărați eroi ai războiului pentru apărarea patriei nu dau înapoi, nici o clipă ei nu abandonează lupta menită să le provoace hitleriștilor grele pierderi și considerabile întîrzieri în înaintare.

COASTA LUI ADAM

Povestea tinerei Zulber este povestea a mii și mii de femei bulgare, care luptă împotriva superstițiilor absurde și a fanatismului religios, au izbutit să-și câștige dreptul la o viață liberă, demnă.

Scenariul filmului semnat de Anghel Wagenstein ca și regia lui Anton Marinovici au urmărit să reliefeze în primul rând frumusețea morală a tinerei Zulber, o femeie simplă care — datorită dragostei puternice pentru învățătură, și dorinței de a avea și o viață demnă și liberă — izbutește să înlăture și să învingă toate greutățile care-i stau în cale...

Noul film bulgar „Coasta lui Adam“ vă dă prilejul să-i întâlniți pe actorii: Silvia Redeva, Gheorghe Popov, Liubomir Cabotolev, Nicola Popov, Ghenea Stanova.

OMUL DIN UMBRA

Un tren străbate în viteză o vastă câmpie din Polonia. Deodată, un om cade din mers...

Rănit grav, omul este dus într-un spital, unde moare fără să-și fi recăpătat cunoștința.

Lângă patul său au rămas tăcuți și îndolitori inspectorul de poliție și doctorul.

Necunoscutul nu poartă asupra lui nici un fel de act. S-ar părea că moartea aceasta va rămâne pînă la capăt un mister.

Dar inspectorul de poliție este de altă părere.

Și căutarea începe....

Noul film polonez „Omul din umbră“

a fost realizat după scenariul cunoscutului scriitor polonez A. Scibor — Ryski și se bucură de interpretarea excelențelor actori Z. Kestowicz, A. Chramicki și T. Jmasz.

„ALBĂ CA ZĂPADA“

„POVEȘTEA
PORCULUI“

ATI VĂZUT
LA
Teatrul
Tândăvicio

INFORMAȚII

Teatrele din Moscova au salutat noul an cu numeroase premiere: Teatrul Pușkin cu „După douăzeci de ani“ de Mihail Svetlov, Teatrul Mare cu „Tapage nocturne“ de Marc — Gilbert Sauvageon, Teatrul Țigan cu „Don César de Bazan“ de Dumanoir și Dennery etc.

* * *

La Teatrul Vakhtangov din Moscova obține un mare succes piesa scriitorului francez A. Gehri, „Etajul al șaselea“, care surprinde un interesant episod din viața pariziană. Spectacolul este pus în scenă de Nicolai Gritcenko.

* * *

Festivalul filmului de la Cannes, pe anul 1957, se va desfășura de la 2 la 15 mai. După noul regulament al festivalului, va fi acceptat câte un singur film de lung metraj de la fiecare țară participantă. România va prezenta filmul „Moara cu noroc“, după nuvela lui I. Slavici.

* * *

In Jugoslavia a fost turnat un film franco-italian, după celebrul roman a lui Jules Verne „Michail Strogoff“. Adaptarea aparține lui Marc-Gilbert Sauvageon iar regia lui Carmine Gallone.

* * *

In Franța, este în curs de realizare filmul „Burghezul Gentilom“ după cunoscuta comedie cu același nume a lui Molière. Adaptarea pentru film este realizată de Julien Duvivier.

* * *

Cunoscutul cineast italian Luchino Visconti lucrează la un film după romanul lui Dostoievsky „Noaptea albe“. Rolurile principale vor fi interpretate de Jean Marais și Maria Schell.

* * *

Un deosebit succes obține pe ecranele din străinătate filmul grec „Fata în negru“, care este salutat de presa progresistă ca un succes al artei înaintate. Regia filmului aparține lui Michael Cacoyannis.

* * *

In timpul șederii lui Yves Montand în U.R.S.S. o echipă a studioului de filme documentare din Moscova l-a însoțit în turneul său, turnând un film de lung metraj. Filmul „Yves Montand“ a fost turnat atât la Moscova cât și la Leningrad și Kiev, după terminarea concertelor.

CALENDAR

— ARTURO TOSCANINI —

Se împlinește la 15 februarie, un secol de la moartea lui Mihail Glinka, primul mare compozitor rus. Numele lui s-a legat în istoria muzicii de clasică denumire „părintele muzicii ruse”. Dacă socotim în minte drumul parcurs de la „Ivan Susanin” — opera sa de căpetenie — la „Boris Godunov” a lui Musorgski, de la feeria sa muzicală „Ruslan și Ludmila” la operele — basm ale lui Rimski Korsakov, de la fantezia sa „Kamarinskaia” la simfoniile lui Ceaikovski — ne dăm seama de îndată că această denumire este pe deplin potrivită. Într-o vreme când muzica universală căuta cu înfrigurare căi noi, Glinka a pornit cu hotărîre pe drumul care a devenit comun numeroaselor școli muzicale din a 2-a jumătate a secolului al XIX-lea: valorificarea tezaurului popular, abordarea temelor legate de istorie și de viață poporului respectiv.

Lui Glinka îi datorează nu numai muzica clasică rusă, ajunsă la mare înflorire la sfîrșitul veacului trecut, ci și majoritatea „școlilor naționale” promovate de Smetana, Grieg, de Falla... De aceea împlinirea unui secol de la moartea lui, reprezintă un eveniment de mare importanță pentru muzica întregii lumi...

Vestea încetării din viață a lui Arturo Toscanini, cel mai vestit dirijor al epocii noastre, a îndurerat profund inimile iubitorilor de muzică. Născut în anul 1867 la Palermo, el și-a început activitatea dirijorală încă de la 20 ani.

Părăsind Italia, patria sa, — Toscanini a rămas pînă la sfîrșitul vieții profund legat de această țară unde a și fost înmormîntat la propria sa dorință. Interpretarea capodoperelor clasice italiene precum și a repertoriului universal au pus întotdeauna în evidență temperamentul meridional al marelui muzician, dinamismul său pasionat, claritatea și eleganța frazării făurite pe țărmurile însozite ale Italiei...

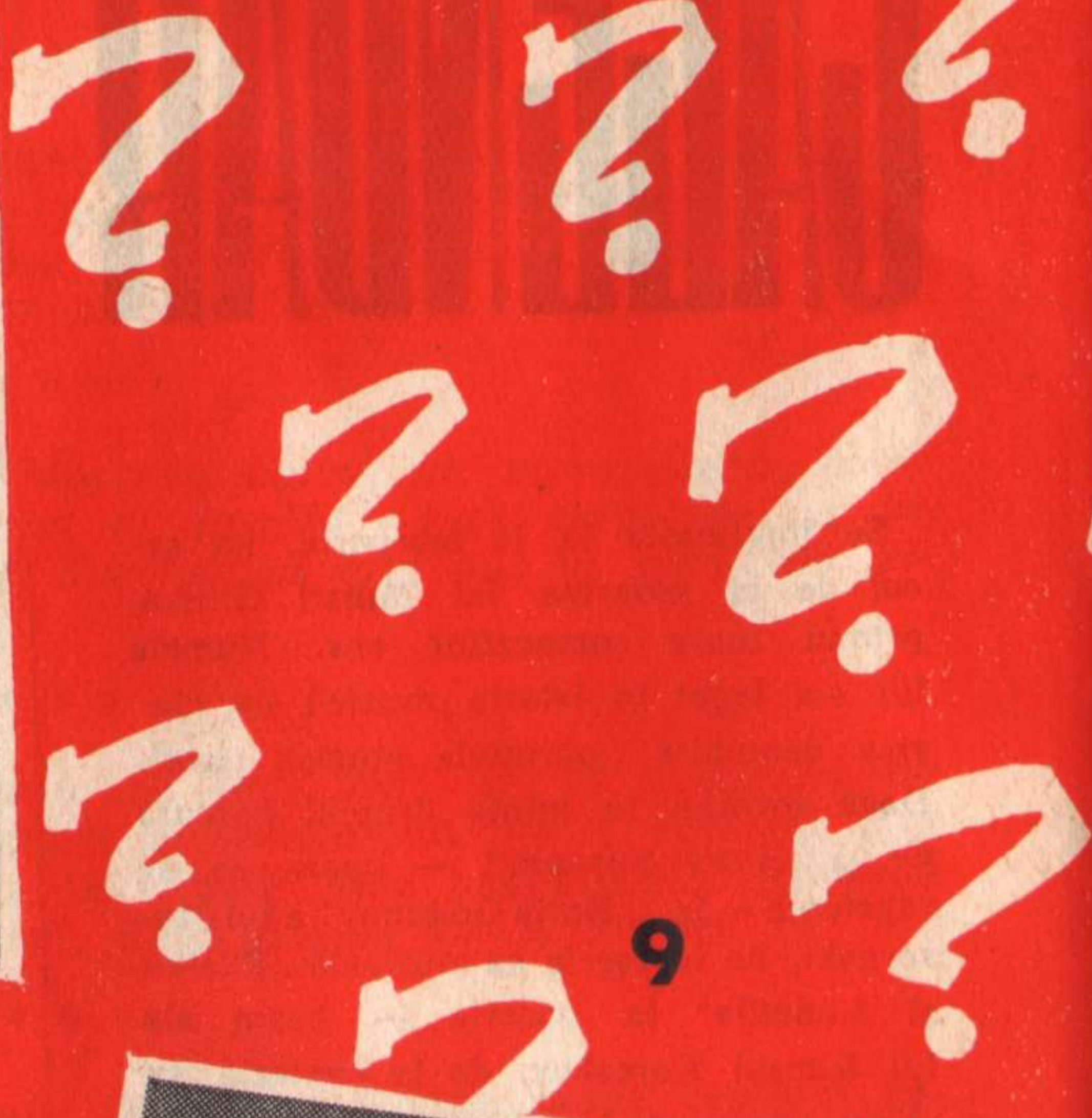
Dotat cu o excepțională înțelegere pentru toate stilurile și curentele muzicale, Toscanini a lăsat în urma sa un număr mare de interpretări — din fericire în mare parte înregistrate — care poartă pecetea stilului său. Generațiile noi de muzicieni vor avea încă multă vreme de învățat de la geniul interpretativ al lui Toscanini, care a dominat și a strălucit în viața muzicală a epocii noastre.

Concursul nostru

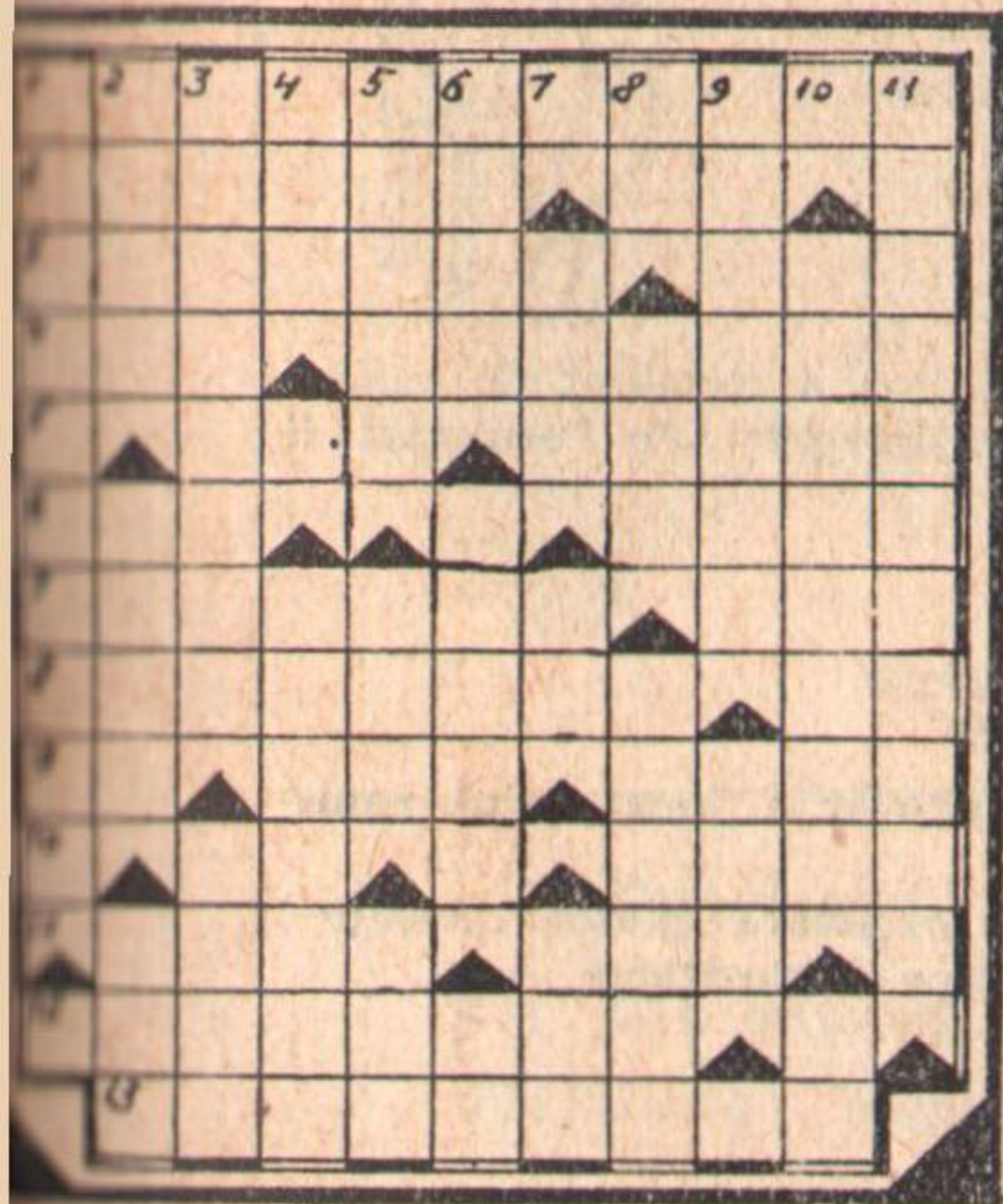
(Condițiile concursului au fost publicate în nr. 7, 1956).

CUVINTE

INCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1. Titlul părții a II-a din sonata op. 81 în mi bemol major; 2. Simfonia denumită inițial „Simfonia Bonaparte” — Nota diapazonului; 3. Cu acest compozitor de mare prestigiu, Beethoven a învățat arta de a compune pentru voce — Codul Procedurilor Penale; 4. Pronume — Uvertură de Beethoven; 5. Braia — Foarte lacom de bani; 6. Literă din alfabetul ebraic — Personaj feminin din „Boema”; 7. Impreună — Nume de bărbat; 8. Lipsa de curaj — Tennis; 9. Oraș antic — Impărțire administrativă în Suedia — Dificilă (fig); 10. Întrebare — Nume fem. engl.; 11. Hîrtie specială — Artist flamand din sec. XVI; 12. Uvertură de concert, dedicată de Beethoven scriitorului vienez Heinrich Joseph von Collin; 13. Personaj masc. din opera „Fidelio”.

VERTICAL: 1. Așa e denumită Simfonia V-a de Beethoven; 2. Ai fost — Comerciant de in — Căpiță de fîn (Banat); 3. Missa lui Beethoven — Personaj masc. din „Hoții” de Schiller; 4. Mirare prelungită — Unica operă a lui Beethoven; 5. Pronume demonstrativ — Fir de urzeală — Cel al deținuților din opera „Fidelio” e foarte impresionant; 6. Neobișnuite — Vestita operă din Milano — pronume; 7. Păpușe — A tempo — Voce profundă; 8. Aton al pronumelui — Nu... în Ungaria — Uvertură compusă de Beethoven, pentru punerea în scenă a tragediei cu același nume de Goethe; 9. După duș! — Servit de „Figaro”; 10. În primii zece ani de ședere la Viena, Beethoven a dat la iveală între altele și acest balet — Vîrstă; 11. Sonată de Beethoven.

Poșta redacției

Alice Macedoneanu și Viki Niculescu, str. Ceaikovski 16, Arad.

Sugestia Dvs. privitoare la înființarea în paginile revistei „Scena și Ecranul” a unei rubrici despre ultimele înregistrări pe discuri de patefon este bine venită și vom încerca s-o punem în practică. Cît despre concursuri ele pot fi urmărite — începînd cu nr. 7, în cuprinsul publicației.

Silvia Munteanu, Iași: Foarte interesante observațiile și sugestiile Dvs. Vom ține seama de ele în activitatea noastră viitoare. Vă rugăm să sprijiniți munca redacției scriindu-ne mai des.

Georgeta Dulea, str. Baia Roșie 7, Slănic. Vă mulțumim pentru aprecieri. În limita posibilităților și în cadrul specificului publicației vom ține seamă de unele sugestii ale Dvs. Așteptăm să ne mai scrieți.

Elena Velicu, str. Geniului 4, București. Actorul francez Jean Marais a putut fi admirat nu numai în filmul „Contele de Monte Cristo“ ci și în „Preludiul Gloriei (un rol episodic) „Vulturul cu două capete“ și „Ruy Blas“.

Lt. Ciortan Valeriu, Șoseaua Pandurilor 60, București. Am citit cu atenție observațiile Dvs., dintre care — pe unele — le socotim îndreptățite. Ce vă putem spune mai mult? Ne străduim să merităm interesul și simpatia cititorilor.

Radu Vasilescu, Str. Patriei 7, Rîmnicul Sărat. Gérard Philippe a terminat de curînd, ca interpret al rolului titular și coregizor, filmul „Till Eulenspiegel“. Pe Fernandel îl veți vedea într-o comedie satirică intitulată „Don Juan“.

Veronica Bucur — Ploești.

Numele actriței respective este Françoise Arnoul și într-adevăr a jucat rolul cameristei în filmul „Amanții din Toledo“.

Cît despre cealaltă dorință, de îndată ce va avea loc premiera piesei „Atenție! Fantome!“ vă vom trimite un program, pentru a vă satisface curiozitatea.

Mulțumim pentru frumoasele aprecieri asupra revistei.

Ionița Maria — Deva.

În chestiunea care vă interesează, adresați-vă revistei „Film“ — Str. Serghei Kirov nr. 4. Buc.

Bulbuc Ecaterina — Văleni de Munte

Spațiul restrîns al revistei noastre nu ne îngăduie spre regretul nostru — să vă împlinim rugămintea. Vă sfătuim însă să consultați o istorie a muzicii din sec. XVIII, unde veți găsi toate informațiile care vă interesează.

Stefania Nae — București — Str. Hîrsova 20.

Ne-au bucurat foarte mult cuvintele bune pe care ni le-ați trimis în legătură cu reflectarea vieții teatrale din Capitală în revista noastră. Sugestiile făcute ne-au interesat. Așteptăm să ne mai trimiteți aprecieri despre materialul publicat în revistă.

Ungureanu Const. — Vălenii de Munte și Teresa Ludin?

Deoarece majoritatea cititorilor noștri doresc să găsească în revista „Scena și Ecranul“ noutățile și actualitățile cinematografice, ne este imposibil să vă împlinim dorința, fiind vorba de filme reprezentate pe ecran anul trecut.

Rusu Rodca și A. Iordache — Ploești.

Problemele ridicate în scrisorile Dvs., nu sînt de competența redacției noastre și nici nu se pot număra printre preocupările ei.

- O, JUPITER!!!
FA CA MIINE SA
INVINGA F.C.
MILANO!...

- O, JUPITER!!!
FA CA MIINE SA
INVINGA ROMA!...

PRONOSPORT

TEATRE

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8; Teatrul Național I. L. Caragiale — Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71; Teatrul Național I. L. Caragiale — Sala Studio, Piața Amzei, telefon 5.15.53; Teatrul Municipal, Schitu Măgureanu nr. 1, telefon 4.60.60; Teatrul Municipal, Sala „Sf. Sava”, Str. Al. Popov 23; Teatrul Tineretului, Str. N. Bălcescu nr. 2, telefon 6.04.77; Teatrul Armatei, Bd. Magheru nr. 20, telefon 2.90.05; Teatrul Armatei, Cal. 13 Septembrie nr. 6, telefon 4.19.05; Teatrul Muncitoresc C.F.R., Șos. Giulești nr. 8, telefon 6.04.82; Studioul Actorului de Film „C. Nottara”, Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44; Teatrul Evreiesc de Stat, str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71; Teatrul de Stat de Operetă, Splaiul Independenței nr. 1, telefon 3.98.48; Ansamblul de Estradă, Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61; Sala Savoii, Cal. Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat „George Enescu”, Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60; Studioul Filarmonicii, Ateneul R.P.R.; Sala Dalles, Bd. N. Bălcescu nr. 18; Teatrul Țândărică, Academiei nr. 18—20; Sala Orfeu, telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.

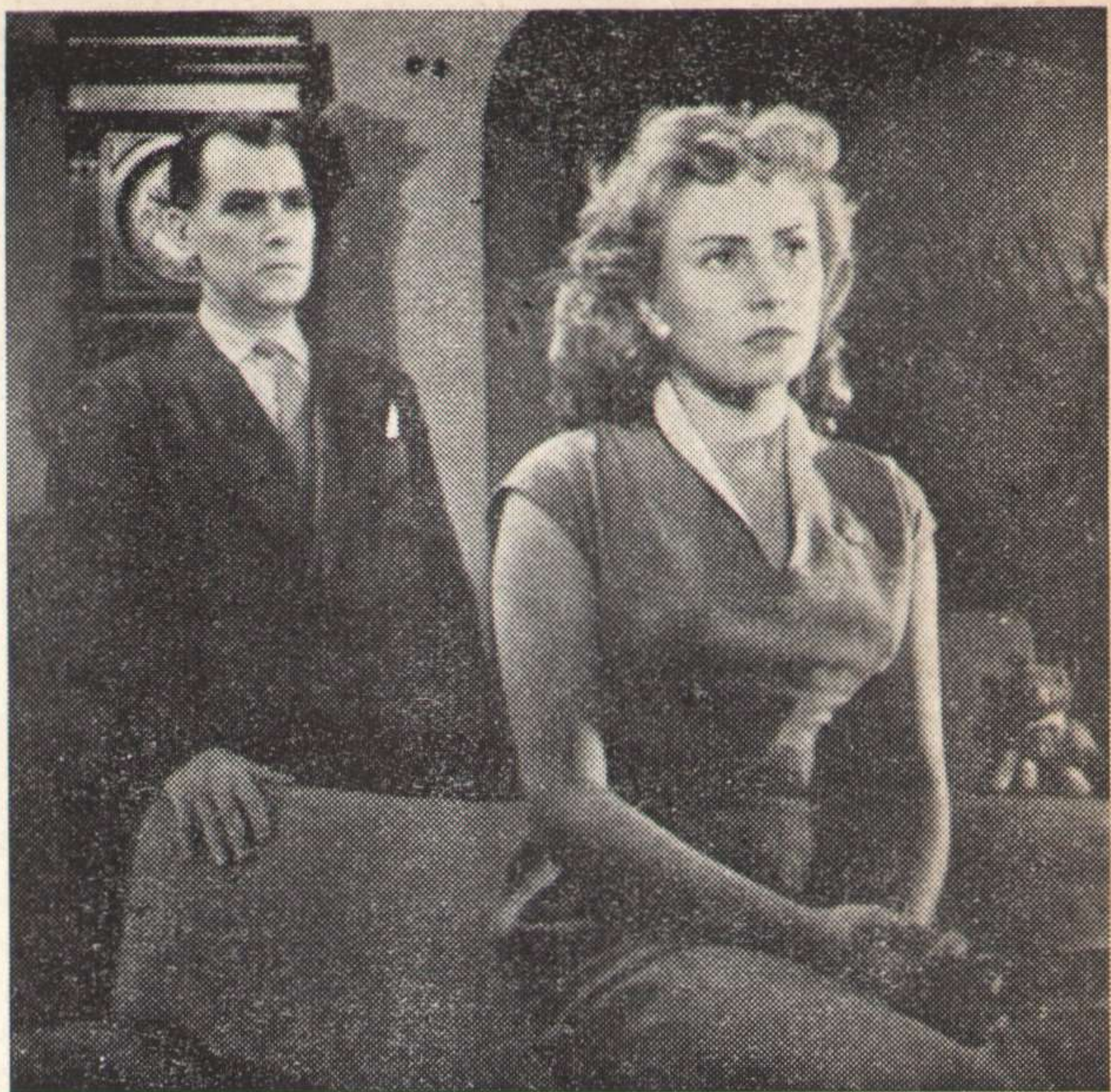
CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREȘTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17; INFRAȚIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI, Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIȚA, Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITĂ, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL, Calea Griviței nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngăși nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudești nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Șos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAȚI, Cal. Dudești nr. 169; MIORIȚA, Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH. COȘBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTAȚII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

În Studiourile de la Buftea, se turnează :

Vulturul
1011
H

Opera **H**

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
REPUBLICII ROMANE

